

Membre corresponent

Joan Genescà i Llongueras

Joan Genescà i Llongueras va néixer a Terrassa el 1949. Va cursar estudis d'enginyeria química a l'Institut Químic de Sarrià i es va titular el 1976. Va fer el doctorat al mateix Institut, sota la direcció del professor Lluís Victori, amb la tesi doctoral sobre el mecanisme i cinètica anòdica del pal·ladi en el medi aquós. Durant els estudis de doctorat va col·laborar en el departament de Cristal·lografia i Mineralogia de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), des de 1977 fins a 1980.

El 1980 va fer camí cap a Mèxic, com a professor visitant a la Facultat de Química de la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM), on va posar en funcionament el Laboratori d'Electroquímica.

El 1982 es casà amb Josefina de Gyves, professora de química, i fixà la seva residència a Mèxic, on va entrar a formar part del Departament d'Enginyeria Metal·lúrgica de la UNAM, on, juntament amb Javier Ávila, que acabava d'arribar d'Oxford, va fundar el Laboratori de Corrosió.

Fruit de l'experiència acumulada en aquest laboratori ha estat la sèrie de tres llibres publicats pel Fondo de Cultura Económica a Mèxic, amb el títol *Más allá del herrumbre*; el primer de la sèrie ja està en la tercera edició amb més de quaranta mil exemplars, i és un referent a Mèxic per als estudiants de batxillerat i d'universitat.

L'any 1985, va dissenyar la diplomatura en enginyeria de corrosió i protecció a la UNAM, que ha permès la formació d'una bona quantitat de professionals que actualment treballen a Petroleos Mexicanos, a la Comisión Federal de Electricidad i a altres indústries.

El professor Genescà és actualment un dels investigadors més coneguts a Mèxic en el camp de la corrosió. Té nombrosos treballs de recerca publicats en revistes internacionals i ha dirigit més de cent tesines de llicenciatura, dinou de màsters i onze de doctorat.

Joan Genescà ha ocupat càrrecs acadèmicoadministratius a la UNAM, com de cap del Departament d'Enginyeria Metal·lúrgica i de la Divisió de Ciències Bàsiques.

Té dues patents a Mèxic, una per la millora de l'eficiència electroquímica d'ànodes de magnesi i una altra sobre nous ànodes d'alumini.

Una revisió dels seus treballs ha estat publicada a *Contributions to Science*, revista de les seccions de Ciències i Tecnologia i de Ciències Biològiques.

Des de l'any passat, col·labora com a avaluador de convocatòries de l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca de la Generalitat de Catalunya.

Genescà, només arribar a Mèxic, entrà en contacte amb la comunitat catalana d'aquest país, on trobà que encara era ben viva i activa culturalment la generació exiliada a causa de la Guerra Civil espanyola. Col·laborà en tasques culturals, com l'Orfeó, i d'ajuts socials, malgrat les obligacions docents i de recerca a la UNAM.

El 1982 començà una llarga col·laboració amb la UAB, sobretot amb el professor Josep Lluís Briansó, i juntament amb la seva muller va fer el doctorat a la UAB. També va mantenir relacions amb investigadors de la Universitat de Barcelona i de l'actual Ramon Llull com Francesc Piniella, Josep M. Costa i Lluís Victori. És animador d'un seminari entre antics alumnes de la Facultat de Química de la UNAM que han estudiat a Catalunya.

És membre de la Societat Catalana de Química des de 1977 i d'altres societats com ara l'Electrochemical Society.

El Dr. Joan Genescà va ser distingit, l'any passat a Mèxic, amb el premi Universidad Nacional per la seva tasca de docència en ciències exactes.

En la fira del llibre de Guadalajara, l'any 2004, va ser inclòs com un dels autors catalans residents a Mèxic.

No cal dir que Joan Genescà sap què és i què representa l'Institut d'Estudis Catalans i, sens dubte, en el cas que fos nomenat membre corresponent, la Secció de Ciències i Tecnologia i l'Institut tindrien a les terres mexicanes un científic que ens representaria amb dignitat i competència.

Text llegit pel senyor Josep Obiols i Salvat en el Ple del dia 12 de desembre de 2005